Hlas severu

23 ZPRAVODAJ MĚSTSKÉHO ZASTUPITELSTVA • Prosinec 1990 • 1,- Kčs

Slovo starosty města Eduarda Vébra

Jde o budoucnost Varnsdorfu

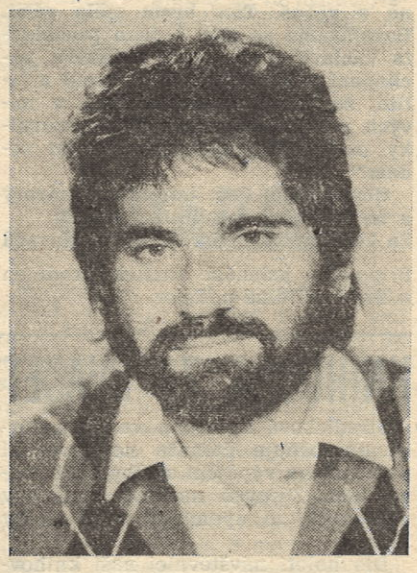
VÁŽENÍ SPOLUOBČANÉ,

„starostenský úvodník" by měl být nejspíš o budoucnosti. Jaká bude, či lépe jaká by měla být. Minulá léta nás dostatečně přesvědčila o tom, že předsevzetí nepodložená poctivými úmysly a hlavně prací vyzní naprázdno. Proto, podobně jako celá naše země, ani Varnsdorf nevzkvétá. Dlouholetá devastace je patrná nejen na jeho zevnějšku. Dvacetileté období inkvizitorů jsme (doufejme) překonali, nesmíme teď dopustit bezhlavé hony na imaginární čarodějnice. V husté mlze nesnášenlivosti bychom mohli snadno sejít z cesty. Všechno je v našich rukou — tentokrát doopravdy. Žádný spasitel nepřijde. Tolikrát jiní zametali před naším prahem — učiňme to teď sami a včas.

Než vykročíme do nového roku, zastavme se na chvíli. Udělejme si čas na své blízké i sami na sebe. Podívejme se do zrcadla zpříma. Změnili jsme se i my? Namísto národního výboru máme teď městský úřad. Nejde o kosmetickou úpravu názvu. V nejbližších týdnech a měsících je povinností nás, kteří v něm budeme pracovat, učinit z této instituce vysoce profesionální a výkonný orgán. Není vyloučené, že se to neobejde bez personálních změn. Těm poctivým a pracovitým mohu ale zaručit, že se za ně městské zastupitelstvo postaví. Jednotlivým odborům městského úřadu chci s novou koncepcí dát i větší pravomoci než dosud. S tím bude pochopitelně souviset jejich větší odpovědnost. Bude nezbytné přijmout schopného právníka, ekonoma či manažera a nejspíš také architekta. Tržní mechanismus zvýší nároky i na oblast takzvané společenské spotřeby — kulturu a školství, zcela nového významu nabude zdravotnictví a sociální věci atd.

Na dobu, než bude ukončena rekonstrukce budovy městského úřadu, považuji za nezbytné soustředit odborné útvary, rozptýlené různě po městě, do jedné, nanejvýš dvou budov. Občané, kteří byli nuceni z jakýchkoli důvodů podstoupit „bludnou pouť za úřadem", dobře vědí, oč jde, a jistě tuto změnu ocení. Navíc to nepochybně přispěje ke zkvalitnění práce „radnice". A bude jí požehnaně!

Za léta se v našem městě nakupilo množství problémů, pro jejichž řešení bude velmi obtížné stanovit priority. Vedle dlouhodobě kritické situace v ekologii, zdravotnictví, školství a zásobování zasáhlo v poslední době zhoubné bujení i další oblasti — morálku, mezilidské vztahy a bezpečnost. S celkovým pozitivním uvolněním ve společnosti se objevila i negativa, z nichž nejnebezpečnějším je silně individualistický a egoistický výklad demokracie mnohými z našich spoluobčanů. A tak zatímco mládenci v uniformách policie shovívavě a s patřičným odstupem „demokraticky" přihlížejí, jak se daří kupříkladu černým směnárníkům u hraničního přechodu, nejrůznější „podnikatelé" zneužívají dětských nemocí ztěžka se rozvíjejícího tržního mechanismu, množí se násilnosti, přepadení, loupeže, stupňuje se arogance. A to nás ještě čeká privatizace, kde vedle nepříjemných úvah o „čistotě" peněz skládaných do obchodu se navíc jeví opodstatněnými i obavy z nepřiměřených reakcí těch, na které se „nedostane".

Současně však nesmíme zapomínat na změnu pro naše město nejpodstatnější. Varnsdorf totiž přestal být na konci republiky a stal se především vstupní branou do Evropy. Je to problém politický, ekonomický a etický. Bude nutné neprodleně změnit filosofii dalšího rozvoje města, přepracovat

Pokračování na 2. straně

Ze zasedání rady

Nově zvolená městská rada na svém zasedání 13. prosince mj. projednala ustavení Stavebního podniku Varnsdorf, jehož zakladatelem s platností od 1. ledna se stane městský úřad. Ředitelem podniku byl jmenován pan František Knížek, členy dozorčí rady se stali p. O. Jiřištová, M. Ježek a P. Kocůrek,

Pro svatební a občanské obřady byli vybráni a jmenováni: E. Vébr, A. Dudková, A. Farská, Ant. Foret a p. Kostlánová. Dále se rada zabývala přípravou podkladů pro 2. plenární zasedání městského zastupitelstva, které je svoláno na 17. ledna do kinokavárny. **rd**

Nový obchod s textilem

Speciální prodejnu s textilním zbožím otevřel s. p. Elite 11. prosince v budově naproti svému hlavnímu závodu. V prodejně (otevírací doba pondělí až pátek od 9.30 do 16.30 hodin) mohou zákazníci vybírat z celého sortimentu domácích výrobců kusového pleteného zboží, jako např. dámské, pánské a dětské vrchní ošacení, prádlo a punčochové zboží. Předvánoční poptávka už stačila řádně prověřit jak personál, tak i zásoby nové prodejny, rozšiřující nabídku tohoto druhu zboží v našem městě.

2. plenární zasedání

Zveme vás na **2. plenární zasedání městského zastupitelstva,** které je svoláno na čtvrtek **17. ledna od 15 hodin** do kinokavárny. Na programu bude volba šesti zástupců do okresního shromáždění a nová organizační struktura městského úřadu.

MĚSTSKÁ RADA VARNSDORF
vypisuje
K O N K U R S
na obsazení místa
PRÁVNÍKA
městského úřadu Varnsdorf.
Požadavek:
VŠ příslušného směru.
Nabídky
zasílejte k rukám tajemnice
městského úřadu
paní A. Farské
do konce ledna 1991.

JDE O BUDOUCNOST VARNSDORFU

Dokončení z 1. strany

výhledové plány a vůbec přizpůsobit podmínky ve všech oblastech života a práce tomuto faktu.

Před časem soudruh Mohorita jménem své strany vyhlásil konec národního porozumění. Následující vývoj v naší zemi ukázal, že to nebylo prohlášení platonické, ale programové. S opozicí komunistů ve městě počítám, jen bych rád věřil, že bude opravdu konstruktivní a nikoliv záškodnická. Ničemu dobrému by to neprospělo.

V nejbližších letech nás čeká hodně starostí — všechny však neunese starosta sám. Bylo by to sice pro mnohé fajn, ale takové přesvědčení je pouhý sebeklam. Svobodnými volbami jsme totiž splnili nikoli poslední, ale první občanskou povinnost. A to, co bude následovat, záleží na nás všech.

Vážení spoluobčané, slíbil jsem, že pro naše město udělám, co bude v mých silách. Chci svému slibu dostát, a proto se k vám obracím s jediným přáním — nespoléhejte na to, že na vás nebude vidět tolik, jako na městské zastupitelstvo. Budoucnost Varnsdorfu bude nekompromisním součtem výsledků práce nás všech. Nic nepomohou stížnosti a „vylévání srdéčka" u starosty či jinde. Řešení většiny problémů si vyžádá vedle dobrých nápadů a šikovných rukou i finance. A těch bude mít město tolik, kolik si samo vytvoří. Pracovat budeme muset sice každý na svém a za své, ale ku prospěchu všech. Budeme-li spoléhat jen na státní dotace, výraznějších změn k lepšímu se nedočkáme. Těším se tedy na brzký návrat proslulých „zlatých českých rukou" i k nám do Varnsdorfu. Všechno je v nich. Tentokrát doopravdy.

EDUARD VÉBR

Prodavači se zlobí . . .

Na redakční článek „Proč praktiky anonymů?" v č. 21 HS se znovu bojovně ozvali naši prodavači. Text zveřejňujeme v plném znění podle jejich přání. (Čtenář aspoň sám posoudí, zda redakční článek změnil obsah a význam vět z dopisu zbytečně nalobených prodavačů.)

Žádáme o vytisknutí tohoto článku v plném znění. Nedopsané věty, které jste v článku použil, nepodepsaný autore, vyznělo úplně jinak, než bylo myšleno. Zkrátil jste ty věty úmyslně? Jestliže ano, pak nemáte v redakci co pohledávat!

S minulým dopisem, i s tímto, byly seznámeny všechny kolektivy prodejen a souhlasily s jeho zněním. Proto bylo použito „Kolektiv varnsdorfských prodavačů". Kdyby byla použita jména, jistě by Vám nestačil celý Váš deník. V žádném případě to nebylo opomenutí, natož praxe z totalitního režimu, jak jste to tak nazval.

Opět Vám opisujeme plné znění předcházejícího dopisu, aby nedošlo k záměně vět a jejich významu.

Vážená paní inženýrko Bejrová,

Vás rozesmála stávka prodavačů a nás prodavače Vaše objevená touha mít v prodejnách dostatek zboží, ochotné a rychlé prodavačky. Nevíme, co jste si přála do 17. 11. 1989, ale ujišťujeme Vás, že tato splněná touha by měla být samozřejmostí za každého režimu. Asi těžko si uvědomíte, že soustavným nedostatkem zboží jsme byly postiženy především my prodavačky, protože nám nebyly plněny základní podmínky pro výkon práce. Vaše postřehy jsou velmi zkreslené a omezené. Prodavači se 40 let pouze do práce dostavovali, od rána do večera, v sobotu i v neděli, za platy velmi minimální. Ke zlepšení morálky nám sloužily soustavné a stereotypní stížnosti. Ano, tak kupující i prodávající vychovával komunistický, socialistický režim, ve kterém je všeho dostatek, jen jsou neschopné prodavačky. A zde je jádro problému, protože za neschopné, přebujelé vedení obchodních podniků se musely najít jiné oběti, a to se také podařilo. I z Vašeho dopisu je to nanejvýš patrné. Věřte, že za plat, který pobírá prodavačka, by se ani Vám nechtělo něco měnit.

Vy jste vystudovala na náklady státu a měla byste svoje schopnosti vrátit a využít jiným směrem, než napadáním lidí, kterým nerozumíte a neznáte jejich problémy. Ano, prodavačky jsou neochotné, ale rozhodně ne všechny. Vaše zevšeobecnění není na místě. Ti, co mají o další práci v obchodě zájem, ti to myslí upřímně a vážně. Těm byste měla věřit. Dovoláváme se slov i pana prezidenta Václava Havla, slov o důvěře, pochopení a toleranci. Nebo snad myslíte, že privatizovaný obchod v nových podmínkách bude pro pracovníky obchodu procházka růžovým sadem?

Očekáváme jiné iniciativní názory a ne ty z dob totalitního režimu.

Za kolektiv varnsdorfských prodavačů

Připojeno jedenáct razítek prodejen a dva nečitelné podpisy.

O varnsdorfském „nekrmanovi" bylo napsáno již mnoho slov; chvály, ale hlavně „chvály". Vnější vzhled a zasazení do okolního prostředí kdosi výstižně přirovnal ke vzájemnému vztahu pěsti a oka. Vybavení zbožím a využití prodejních ploch, to je taky pohádka.

Chvála obchodních center

Když jsem poprvé vstoupil do novoucího „nekrmana", překvapilo mne, jak to všechno kolem zeje. Opravdu ZEJE! To slovo vyjadřuje vše: bezbřehou, zarážející, ubohou a ututlávanou prázdnotu.

Při použití sportovního žargonu bych dnešní stav popsal stagnující známkou za technickou úroveň a rozkolísaným hodnocením za umělecký dojem — to podle toho, jak dovedně dokáží prodavači vybrusit ze stereotypních otázek: „Máte . . ?" „Kdy dostanete . . .?" „Je vůbec nějaká naděje . . .?"

Proto mne velmi překvapilo, že nám obchodáček vykradli. Co si tam ti zloději asi vzali, když na výše zmíněné otázky jsme se obvykle dozvídali: „Nemáme . . ." To nevíme, ale ptejte se . . ." Naděje vždycky nějaká je . . ."

Ale asi přece jenom něco měli a páni zloději si to odnesli. A „nekrmana" nám zavřeli.

Jsem příliš mlád a nepamatuji si doby, kdy na krámě stálo „řezník" a v krámě bylo maso. Znám jen situaci, kdy na krámě je „maso" a uvnitř stojí řezník.

Na druhé straně jsem už dost stár, abych si uvědomil, že když toho bývalého řezníka vykradli, udělal všechno, aby co nejdříve znovu prodával, protože tím zajišťoval svoje živobytí, svoje zisky a neztrácel zákazníky, kteří jinak nakoupí u konkurence.

Ne tak varnsdorfský „nekrmánek". Jeho zavřením se stanou nedostupné tři obchody najednou a ke konkurenci jít není kam. A s otevřením se nespěchá. I dovolená se snad před inventurou vybere — to aby bylo dost sil.

Nese to s sebou zásadní výhodu: potenciální zákazník ušetří. A proto bych zrušil všechny jednotlivé krámečky a obchody — ať žije nákup pod jednou střechou!

Stačí jediný nenechavec a všichni ušetříme.

R. HAMPL

KNIHOVNA ZA DVACET

Středisková knihovna ve Varnsdorfu upozorňuje čtenáře na zavedení poplatků za výpůjční služby od 1. ledna 1991. Zároveň nastanou změny v poplatcích za upomínky a za ztráty knih.

Dlouholetí návštěvníci naší knihovny si možná ještě vzpomenou na vybírání dvacetníků a desetníků za každou vypůjčenou knížku. Od roku 1980 do nynějška byly veškeré služby poskytovány knihovnou zdarma (ovšemže s výjimkou sankcí za nevrácení knih). Veškeré náklady na nákup knih a časopisů a jejich zpracování byly dotovány státem. Nyní bude opět nutné přistoupit k placeným knihovnickým službám.

Tentokrát však nepůjde o poplatky za každou jednotlivou výpůjčku, ale o **jednorázový roční poplatek.** Čtenář v dospělém oddělení při první návštěvě knihovny v roce zaplatí 20,— Kčs, studenti a důchodci 10,— Kčs, děti v dětském oddělení také 10,— Kčs. Ti, kteří přijdou do knihovny poprvé teprve ve druhé polovině roku, zaplatí poloviční částku.

Za 1., 2. a 3. upomínku jsou stanoveny částky 1,—, 3,— a 6,— Kčs za každou knihu, kterou čtenář včas (tj. do jednoho měsíce) nevrátil, nebo si její výpůjčku neprodloužil. Symbolické poplatky budou vybírány také za meziknihovní výpůjční službu a zámluvy knih.

Příslušný předpis je platný pro všechny městské knihovny děčínského okresu.

MARTIN HAVLÍČEK
vedoucí knihovny

Umožnit studium všem zájemcům

Po přečtení článku ve 20. čísle HS jsem se rozhodl informovat veřejnost o činnostech naší základní umělecké školy.

Do funkce ředitele školy jsem byl jmenován v dubnu t. r. po epizodním ředitelování paní J. Šenové (dnes učitelky ZUŠ) pro vážnou situaci ve vedení a pracovněprávních vztazích.

Jsme instituce, která předává speciální znalosti a zkušenosti, čili silně profesní a tedy nutně apolitická. Mým programem je umožnit studium co nejširšímu počtu zájemců o umělecké obory, které naše škola poskytuje nebo je chystá pro budoucnost. S tímto programem jsme také v červnu t. r. prošel konkursem.

Naše škola však není nafukovací, navíc je nyní umístěna v náhradních prostorách II. ZŠ v ulici K. Havlíčka Borovského 2040. Přesto se podařilo pro letošní školní rok rozšířit vyučování ve stávajících i nových oborech, a to z počtu 200 žáků v loňském roce na letošních 309. Nyní vyučujeme těmto oborům a předmětům:

- Obor hudební klasický: klavír, housle, kytara, trubka, klarinet, zobcová flétna akordeon, zpěv.
- Obor hudební se zaměřením na populární hudbu: saxofon, kytara, baskytara, zpěv, trubka, bicí nástroje.
- Obor výtvarný + samostatný obor umělecká fotografie.
- Obor dramatický, který připravuje začátečníky se zájmem o divadlo (zde chceme dosáhnout co největšího spojení s městským divadlem, které se již začíná rýsovat).
- Ve škole pracují ještě dva dětské smíšené sbory + sbor v mateřských školách, houslový soubor a připravuje se vznik souboru se zaměřením na populární hudbu. V záměru je zřízení dětské dechovky a jazzového big bandu, ale zde musíme počkat až na plody práce nově vzniklých oborů.

To vše by se nám nepodařilo, kdybychom nenašli pochopení ředitelů základních škol, kam se nám podařilo část výuky přemístit. Chci veřejně poděkovat řediteli II. ZŠ panu Valentovi za umístění pěveckého sboru, paní ředitelce Hnilicové za umístění výuky dechových nástrojů a kytary, paní ředitelce Bekové (ZŠ Dolní Podluží) za zřízení detašovaného pracoviště pro obory zpěv, akordeon, klavír, kytara a umístění dalšího pěveckého sboru.

Situace s nedostatkem místa se téměř zdála být vyřešena o prázdninách t. r., kdy jsme se ucházeli o získání budovy v ulici K. Havlíčka Borovského 1600. Po složitých jednáních však nakonec zvítězilo vojsko. Nyní se znovu otevírá možnost rozšíření prostor o bývalé klubovny pionýrů. Snad budeme úspěšnější. Pak bychom mohli vyhovět dalším zájemcům o studium, které jsme museli odkazovat na budoucnost.

Pokud se jedná o opravování aut za naší školou, existovalo povolení již za II. ZŠ. Přesto, že bezpečnost dětí ohrožena nebyla, dohodl jsem se se školníkem, že opravy omezí na dny pracovního volna a prázdniny. Dokonce i svářečku z objektu odvezl. Pak ale přišly havárie s topením a hle, jediný schopný okamžitě pomoci byl zase pouze pan Tvrdý. Aby do budoucna nevznikaly dohady, bude se napříště používat pro vstup do školy hlavní vchod, který k tomu účelu slouží.

PETR KARLÍK, ředitel ZUŠ

§ PARAGRAFY §

7. prosince kolem 01.30 hodin přepadl na Gottwaldově třídě maskovaný muž Petra Fritsche. Nejprve jej „zklidnil“ ranami klackem do hlavy a poté již nic nebránilo tomu, aby mu odcizil 700 Kčs.

Červený kohout zářil 13. prosince kolem 20. hodiny na Studánce. Bezprostředně po činu zadržený pyroman prohlašoval, že chtěl podpálit i další stohy slámy ve Varnsdorfu. Okresní prokurátor, jemuž své tvrzení opakoval, vydal příkaz k uvalení vazby.

ČÍŠEK v PAŘÍŽI

V kapse chleba s máslem, pivo a desetifrank. Oči dokořán a srdce zdivočelé. Tak, ano přesně tak Číček v Paříži od chrámu ku chrámu se v chvatu bere. Poznáte ho podle sešlapaných botek a povislých zadků tesilek. A podle závrati. Kde že? U paty zlatošedé Eiffelovy věže...

Číškovi se splnil sen — luxusním autobusem zn. Volvo frčí nach Paris. Však si to zasloužil. Čtyřicet let statečně úpěl v turmě totality, rok strádal na nákup deviz k úhradě dvou nocí v hotelu, dva dny a dvě noci před odjezdem pomáhal smažit řízky, mazat chleba, balit tašky na cestu do Evropy.

Volvo kolébá upachtěného Číška, spánek činí polykání kilometrů stravitelnějším. A je tu ráno v městě vytouženém. Vítr prohání chlad náměstím Bastilly. Číšek se rozespale chouli do kabátu, zatímco Pařížanky běhají kolem téměř naboso s provokující cigaretkou mezi rety.

Hle: Notre Dame. Prospekty pranic nelhaly o jeho krásе. Podle průvodkyně však je třeba dát pozor spíš na mistrné pařížské kapsáře. Číšek kouká, jestli se mu odněkud nešklebí Quasimodo. Šklebí se leda cenovky na suvenýrech. Černí prodavači se nenechají odradit Číškovou netečností a dorážejí. Však nedobudeš kapsy neúprosně prázdné.

Číšek by se rád zeptal. Na něco. Na cokoli. Umí francouzsky pozdravit, též pár otázek svede, jimž ho naučil profesor jazyků, který francouzštinu léta trénoval jen tak ze sportu. Bohužel — nestihl naučit Číška rozumět odpovědím, takže ten se nic nedozví, ač sličné Pařížanky se naň usmívají a plynně hovoří o čemsi. Honem dál (a pryč)!

Za sklem café na Montmartru vedle muže s harmonikou zpívá šanson hezounké děvče s bílým slunečníkem. Světla v rozdešťených uličkách se rozpíjejí do barevných šmouh. Číšek se rozhlíží — možná se tu někde ještě toulá pan Monet. A opodál, na Place du Tertre, vskutku malířů naseto.

Podiváš se — už nabízejí. Krásný model, krásný portrét! Tenhle umí trochu česky a Číšek rád uvěří, že má nejkrásnější ženu na světě. Ale ta se mračí a spěchá — galantní kumštýř bude chtít za svou práci zaplatit (lichotky v ceně).

Číšek šlape po nejdražších čtvereční metrech Evropy — Champs Elysées s luxusními obchody, premiérovými biografy a jednolitým hukotem aut v obou směrech. V noci tudy protéká dvoubarevná červenožlutá řeka. Číška brní hlava. A chce se mu čůrat. Co počít v tolik zalidněné a bezkřové čtvrti — ach ty nešťastné frantíky! Cucá alespoň hašlerku z domova. Mona Lisa se v Louvru potutelně culí...

Noc dosedá na Paříž jako hedvábný šál — zlehka a nenápadně. Číšek očarován na terase monstrózní budovy Pompidou zírá na velkoměsto, převlékající se ze všedních šatů do róby světel. Nalevo chrám Saint Eustache, uprostřed Tour Eiffel, vzadu Sacré Coeur. Číšek dychtivě vbíhá do rozzářených rues a boulevardů. Zabloudí i do uličky Saint Denis. Vážně jsou tady! Děvenky zabývající se prastarým řemeslem. Poprvé Číšek nepostrádá peníze. Má trošičku strach. Zpocenou dlaní mačká ruku vlastní ženy a chvatně míjí postávající šlapky. Ještě stačí zahlédnout tvrdé rysy ve tvářích profesionálních milovnic.

Půlnoční metro odváží Číška od Moulin Rouge. Hlava je jako pasáž — co tudy projde dojmů! Výlohy sex shopů vedle velebnosti chrámu Nejsvětějšího srdce. La Grande Arche vedle špinavých ulic plných odpadků.

Do hotelu vpadne Číšek jako světák. Žoviálně vyhrkne (s téměř dokonalým přízvukem) číslo pokoje a škobrtne o pohoršený pohled recepčního — opomněl nezbytnou zdvořilostní formulku. Číšek si zoufá. Jak jen se řekne dobrý večer či aspoň dobrou noc. Kde jste, pane profesore? Číšek se stydí. Místo světáka na měkké lůžko uléhá malinkatý človíček. Zkrátka Číšek.

Čas návratu. Se slzami v očích mává oslnivé Eiffelce, znovu si promítá noční projížďku lodí po Seině, která ještě před chvílí byla skutečností. Dlouho nemůže usnout. Číšku, Číšku, neměls nikam jezdit. Matička stověžatá se ti teď bude zdát ušmudlaná a což teprve rodné pohraničí. Tož vítej doma! Jestlipaks uloupl slíbený kousek rzi z Eiffelky? Nešlo ta, pane Poláčku, oni ji furt natírají. Ale zapískám vám kus šlágru z Orgue Limonaire z roku 1910. Číšek slzí. Vzpomíná a rodná víska žasne: poslouchejte Číška! Vrátil se nám z Evropy.

MILAN HRABAL

Silvestr v Hlasu severu

Na závěr roku trochu satiry a humoru od kolektivu redakce.

PERLIČKY

Omluva obyvatelům. — Komise pro změnu názvů některých ulic se omlouvá, že dosud nepředložila ke schválení všechny své návrhy. Důvody jsou především jazykové (Třída veksláků či Vekslácká třída) a kompetenční (Koněvova bude Zakouřilova nebo Vojtova). Děkujeme.

Nová mafie na obzoru. — Někteří čtenářové nám telefonují, že jedna nejmenovaná střední průmyslová škola ve Varnsdorfu má v novém městském zastupitelstvu čtyři své lidi a jednoho v České národní radě. Co na to místní samizdat?

Další převlékání kabátů? — 20 let již uplynulo od založení místní odbočky SPaPIP. Na slavnostním zasedání potvrdili její členové další platnost svých nedemokratických stanov. Členství v organizaci totiž trvá i po vystoupení, vyloučení, vyškrtnutí i po zrušení. Po úmrtí přechází členství automaticky na nejbližší příbuzné zesnulého člena. Po bouřlivé diskusi se delegáti rozhodli vypustit ze svého názvu písmeno „I" a nahradit je dvěma „P". Od 1. prosince máme tedy ve Varnsdorfu SPaPPPP - Svaz přátel a přítelkyň pana poslance Přikryla.

VÍTE, ŽE . . .

☐ dojde ke zrušení těch dopravních značek, které naši motoristé nedodržují? (Poznámka sazeče: Těch bude!)

☐ naši celníci otevřou vlastní prodejnu, ve které budou prodávat zabavené zboží?

☐ veksláci dostanou nové přístřešky kolem cest, aby nám ve špatném počasí nenastydli?

☐ byl zakoupen počítač pro registraci přestupků a zločinnosti v našem městě?

☐ se podařilo vymámit od některých vedoucích prodejen slib, že v novém roce otevřou své obchody a budou prodávat i pro veřejnost? (Není to však jisté.)

Některým vlastencům

Přestaňte vymýšlet prkotiny,
své vlastní nebe, noc a den.
Rozorejte své poloniny
a zřiďte si tam své O(ne)SN*)!

*) Organizácia Nespojených Národov

Titulní strany

Předvádějí, prý se to žádá,
ve čtyřech barvách nahá záda.
Vadí mi, když jim nevadí,
že v popředí mají pozadí.

SLAVNÍ RODÁCI DO MUZEA?

Kulturní redaktoři HS se zabývají historií místních hospod a WC, zcela však zapomněli na výročí slavné varnsdorfské rodačky Jarmily Vilémové Hynkové.

Tato nevšední žena — Palme ji ve své kronice nazývá „die Mandau Frau" — byla erudovanou političkou, spisovatelkou, matematičkou a pedakočkou. Vlastním nákladem vydala tzv. samourobek (dnes bychom řekli samizdat) Nord Amplion, ve kterém kritizovala místního policajta za zkreslování zpráv při bubnování. Jarmila Vilémová Hynková (dále pouze JVH) proslula i svou polemikou s Karlem Marxem. Tvrdila a na řadě příkladů to dokazovala, že dějiny lidské společnosti jsou dějinami bojů o koryta.

Polemizovala i s teorií, že v každé společenské hierarchii postupuje člověk ve svém pracovním zařazení výše tak dlouho, až dosáhne stupně své neschopnosti, na kterém pak setrvává, Jarmila však tvrdí, že na nejnižších místech a funkcích setrvávají výkonní a schopní pracovníci, kdežto neschopní a líní postupují výš tak dlouho, až jejich neschopnost není vidět. V této funkci pak setrvávají, dokud nejsou vystřídáni méně schopným pracovníkem.

JVH byla i nesmlouvavou bojovnicí za emancipaci žen. Mimo jiné např. požadovala, aby svobodné matky platily alimenty otcům svých dětí (tzv. špásovné).

Časté konflikty s představiteli města čeřily jinak klidnou hladinu tehdejšího Varnsdorfu. Když jednou Jarmila neovládla svou impulzivní povahu a po jednání s prvním radním p. Waltersdorfem prohlásila své známé „Kde blb — tam nebezpečno" (Jarmila mu marně vysvětlovala způsob výpočtu rozlohy obdélníkovité parcely), musela dalších 20 let za trest působit střídavě v Rumburgu a Georgeswaldu.

Bude mít konečně Jarmila svou zaslouženou expozici v městském muzeu nebo si ji, jako mnoho jiných věcí, opět přivlastní rumburaci?

SOUTĚŽ O VŠECHNA ČÍSLA HLASU SEVERU 1990

(Vybráno z knihy Zadáči nášej Jármly a The Jarmil's Problems)

I do města Warnsdorfu pronikl turistický ruch. Městská rada projednávala, jak co nejvíce zvýšit příliv turistů. Byly předloženy tyto návrhy: postavit hokynářství, opravit Hrádek a vybudovat pojízdnou Wechcselstube. Z úsporných důvodů se radní dohodli realizovat nejvýše dva z předložených návrhů. V diskusi vystoupili tři radní.

PRVNÍ RADNÍ:

„Jsem pro jakékoliv řešení, nesouhlasím jen s rozhodnutím opravit Hrádek a nebudovat štůbu."

DRUHÝ RADNÍ:

„Budu protestovat jen tehdy, kdybychom stavěli hokynářství a neopravili Hrádek."

TŘETÍ RADNÍ:

„Mně by vyhovovalo jenom to řešení, kdyby v našem městě jezdila štůbe a chybělo hokynářství."

Městská rada usoudila, že je třeba všem radním vyhovět. Jak se naši radní rozhodli?

(Řešení Jarmiliny úlohy zašlete na adresu redakce HS. Vylosovaný výherce obdrží historickou cenu: všechna čísla Hlasu severu ročníku 1990 v „poslanecké" vazbě.)

TUZERIÁDA ANEB BAKŠIŠ VŠEM

Slovo vymyšlené, ve slovníku není. Odvozeno od tuzér (česky spropitné, slov. spriepitné, něm. Trinkgeld, rus. čajevyje, fr. pourboire, anl. gratuity, arab. bakšiš).

K jeho vytvoření mě přiměla spolužačka ze základní školy, kterou jsem potkal po pětačtyřiceti letech. Je průměrný současník, ona dáma v balení tuzexovém či jiném zahraničním, převážně západním či orientálním. Začala si ona, já jsem jen odpovídal holými větami: auto nemám, vilu nevlastním, jsem bez chaty, dovolené trávím v tuzemsku, žiju z platu. Nato mi prozradila příčiny úspěchů své rodiny: manžel je v postavení tuzérového zaměstnance (podrobnosti neprozradím) Tuzéry jsou jejich hlavním příjmem, plat je pro ně „jen kapesným".

Tolik úvodem. Tady mě napadla spásná myšlenka. Dávám ji nezištně k dispozici ministru Klausovi, chce to domyslet, rozvést a hlavně uplatnit. Odpadla by spousta termínů jako deetatizace, velká i malá privatizace, reprivatizace atd. Vysokých platů by bylo všeobecně dosaženo!

Konkrétně: tuzéry by dávaly i nadále (čím větší, tím lépe), ale do jednotného fondu, z něhož by se spravedlivě rozdělovaly jednotlivým adresátům (čím více, tím lépe). Výhody tohoto postupu: odpadlo by ponižující strkání mincí či obálek do kapes, odpadlo by cukání při jejich přijímání, dostalo by se na lidi, kteří dosud stojí mimo tuzérový proces třeba jen pro jeho technickou složitost. Nedovedu si totiž představit, jak po příjezdu rychlíku Košice - Praha nesou jednotliví cestující korunu panu strojvedoucímu, že je v pořádku dovezl. Navíc se jich cestou vystřídalo několik, těžké je také zřizovat vedle přestupních stanic ještě stanice, kde by bylo možno odevzdat tuzér. Předvídám jen tak namátkou podobné obtíže u pilotů, letušek a u celé řady dalších povolání.

To všechno by odpadlo, zřídil by se Nejvyšší tuzérový úřad, který by poukazoval příslušnou částku přímo přes výplatní částku. Problém je, zda tuto částku započítávat do sumy pro výpočet důchodu.

Navrhuji i vhodný termín počátku akce: 1. duben (slov. apríl, něm. April, rus. aprel, angl. April, latinsky Aprilis . . .).

HLAS SEVERU — Zpravodaj městského zastupitelstva ve Varnsdorfu. — Řídí redakce, ved. redaktor Jiří Růžička. Povoleno odb. kultury ONV v Děčíně pod č. 350200890. — Tisk Grafické tiskárny, s. p., provoz Varnsdorf. — Vyšlo 29. prosince 1990. Příspěvky zasílejte na adresu: HLAS SEVERU (budova SPŠ), Otáhalova 1260, 407 49 Varnsdorf.